

TEZAU LITURGIC
20 SEPTEMBRIE

SLUJBA
SF. CUVIOS
IOAN XENOS
DIN CRETA

ATENA, 2010

20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΞΕΝΟΥ
ΟΣΙΟΥ ΚΡΗΤΟΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσθῶμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν προσόμοια τῆς ἑορτῆς τοῦ Σταυροῦ γ', καὶ τοῦ Ὁσίου γ'. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην τὴν διάνοιαν, διαπαντὸς τῷ Κυρίῳ, Πάτερ ἀναθέμενος, καὶ τοῖς τούτου ἴχνεσιν ἠκολούθησας, τῆς σαρκὸς ἅπασαν, προσπάθειαν μάκαρ, ἀπεκρούσω τὴν ἐγκράτειαν, περιελόμενος, τῆς ψυχῆς ζωώσας τὸ φρόνημα· διὸ τῆς ἀλήκτου, τρυφῆς κατηξιώθης ἐν Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγλην τὴν τρισήλιον, φωτιστικῶς δεδευμένος, Ἰωάννη πάνσοφε, αἰσθητῶς ὡς ἥλιος διελήλυθας, τὰ τῆς γῆς πέρατα, διασπείρων πᾶσι, τὰς ἀκτῖνας τῶν θαυμάτων σου· διὸ σε ἔνδοξε, ἐν τοῖς σοῖς ἀγῶσιν ἐδόξασεν, ὡς θεῖον καὶ θεόληπτον, ὁ Θεὸς τῆς δόξης καὶ Κύριος· ὅθεν τὰς ἰάσεις, ἀφθόνως παρεχόμενος ἡμῖν, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, εἰς οὐδὲν λογισάμενος, ὅθεν πᾶσι ἐβόας· ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον. Μηδὲν προτιμήσατε τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ Αὐτοῦ, εὐρήσατε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων. Οὐ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, φύλαξον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Δεῦτε λαοί, τὸ παράδοξον θαῦμα καθορῶντες, τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν προσκυνήσωμεν· ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δέ, τὴν ζωὴν ἐξήνθησεν, ἀναμάρτητον ἔχον προσηλωμένον τὸν Κύριον, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφθαρσίαν τρυγῶντες κραυγάζομεν· ὁ διὰ Σταυροῦ θάνατον καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα σοι.

Εἴσοδος, φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (ι' 7, γ' 13-16, ἐκλογή).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεῦεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος

αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἶ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρεφῆσεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἂν εἰσέλθῃ ὕβρις ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων

ὁδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων
 προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν
 ἡμέρα θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἀπὸ θάνατον.
 Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελλον, πρόχειρος δὲ
 γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη
 ἄμωμον ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει
 ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ρύσεται αὐτούς, τῇ
 δὲ ἀβουλία ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος
 ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καυχηματῶν
 ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ
 δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς
 πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίου εὖοδος. Ἐν ἀγαθοῖς
 δικαίων κατάρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀεβῶν
 ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις,
 στόματα δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει
 πολίτας ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν
 ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.
 Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ
 ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις·
 καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ
 γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν,
 μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ
 δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ
 φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς
 ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν
 ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν

Κυρίῳ ἢ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτῆν. Ἦχος α'.

Πνευματικὴν πανήγυριν, κροτήσωμεν φιλέορτοι σήμερον, ἐν τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ τοῦ θεοφόρου Πατρός. Οὗτος γὰρ τῇ τοῦ Σταυροῦ συμμαχίᾳ, τὸν περνίσαντα τὸν Ἀδὰμ ἐχθρόν, τοῖς ποσὶν αὐτοῦ κατεπάτησε. Τὸν γὰρ Σταυρὸν ἀράμενος, τὴν τεθλιμμένην καὶ στενὴν τρίβον καλῶς διήνυσε. Καὶ νῦν πρὸς πλάτος Παραδείσου σὺν ἀγγέλοις ἐπαγάζεται, πρεσβείαν ποιούμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ ἐκτελούντων τὴν ἱερὰν καὶ φωτοφόρον αὐτοῦ πανήγυριν.

Ἦχος β'.

Ἠγάπησας Ἰωάννη, τὴν ἀνωτάτην φιλοσοφίαν καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα. Καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ θεῖον ἀνεδείχθης, καὶ ὢν αἰεὶ ἠνωμένος φωτὶ φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανώτερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ζωοπάροχον νέκρωσις ἐνδυθείς Ἰωάννη, καὶ ὡς γνήσιος μύστης ἐκμιμησάμενος, ὅλον ἐνέκρωσας σεαυτὸν, καὶ τῷ κόσμῳ θεόφρον τεθνηκῶς, τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν, εὔρες

ὄντως τὴν ἀκήρατον, ἀλλ' ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν
κινδυνεύοντας ψυχικῶς εἰς θάνατον, νῦν ἀνάστησον
καὶ ταῖς ἐπισκέψεσι τῶν σῶν ἀκοιμήτων πρεσβειῶν
ἐνίσχυσον ἡμᾶς, τοῦ Θεοῦ τὴν δεξιὰν ἐφ' ἡμᾶς
ἐπικαλούμενος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς,
οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν
ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας. Καὶ
σεαυτὸν ἠτοίμασας τοῦ Πνεύματος καταγώγιον, ἐλθὼν
γὰρ ὁ Χριστὸς μονὴν παρά σοι ἐποιήσατο, καὶ τῆς
Ὁμοουσίου Τριάδος θεράπων γενόμενος, Ἰωάννη
μακάριε, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἡ φωνὴ τῶν Προφητῶν σου, Ἡσαΐου καὶ Δαυΐδ,
ἐπληρώθη ὁ Θεός, ἡ λέγουσα· Ἦξουσι πάντα τὰ ἔθνη
Κύριε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ἰδοὺ γὰρ ὁ
λαός, ὃς τῆς σῆς ἀγαθῆ χάριτος πεπλήρωται, ἐν ταῖς
αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ, ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ὑπὲρ
ἡμῶν, καὶ τῆ ἀναστάσει σου ζωοποιῶν, φύλαξον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

*Εἰς τὸν στίχον, προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γεφυαῖον ἐν
Μάρτυσιν.*

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας,
καὶ τὰς τούτου φάλαγγας κατετρόπωσας, διὸ τῆς
νίκης ἀπέλαβες βραβεῖα μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ
κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος, ὃν ἰκέτευε, ἐκ

φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Θεωρείας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περὶ ὧν ἐν τῷ σώματι παρείδες, καὶ ἄϋλον πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰοίδιμε, Θεῖω Πνεύματι, ὀδηγούμενος Πάτερ Ἰωάννη, ὀδηγὸς κανὼν καὶ τύπος, γέγονας πίστει περιίδος.

Στ.: Τί ἀνταποδώσωμεν...

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον μακαριώτατε, Πάτερ ἐν Κρήτῃ ἐνέφανα, ὀδύνας κακώσεων καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, Ἰωάννη πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σὲ τιμῶμεν Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν. Διὰ σου γὰρ τὴν τρίβον τὴν ὄντως εὐθεΐαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, ἀγγέλων συνόμιλε, δικαίων ὁμόσκηνε καὶ ὁσίων. Μὲθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου, Μωϋσέως ὁ Θεός, πεπλήρωται ἢ λέγουσα· Ὅψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον

Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται.
Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ, Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ
πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαυϊτικοῖς,
ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· Εἰργάσω
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν
Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὲ καὶ
φιλόανθρωπε, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Κρήτης τὸν γόνον, καὶ ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα,
ναῶν παμπόλλων ἰδρυτὴν, Ἰωάννη τὸν Ὅσιον,
τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις οἱ πιστοῖ, βοῶντες πρὸς αὐτὸν
χαρμονικῶς· σῶζε ταῖς λιταῖς σου τοὺς τὴν μνήμην
σου τελοῦντας καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ σε δοξάσαντι
Χριστῷ, δόξα τῷ σε θαυμασιώσαντι, δόξα τῷ
ἐνεργοῦντι διὰ σου πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ
Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

*Μετὰ τὴν α' σιχολογίαν,
κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν Τάφον Σου Σωτήρ.*

Ἕμνοῦμεν τὴν σεπτὴν, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τὴν
πᾶσι τοῖς πιστοῖς, χορηγοῦσαν ἀφθονως, τὴν ἴασιν
μακάριε, τοῖς ἐκ πόθου κραυγάζουσι, σῶσον Ἄγιε,
ἡμᾶς τοὺς δούλους σου πάντας, ταῖς πρεσβείαις σου,
πρὸς τὸν Θεὸν Ἰωάννη, τῆς Κρήτης ὑπέρμαχε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

*Μετὰ τὴν β' σιχολογίαν,
κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.*

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, σκέπων, φρουρῶν τούτους
μάκαρ, ἀπὸ πάσης θλίψεως ἀπολυτρούμενος σοφέ,
ἐρημιτῶν ἐγκαλλώπισμα, κλέος καὶ δόξα Ἰωάννη
Ἵοσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.*

Χαίροις ἔχουσα Κρητῶν ἢ νῆσος, θεῖαν λάρνακα,
τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσα πηγὰς τῶν ἰάσεων,
καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοι
προστρέχοντας Πάτερ ἐκ πίστεως, Ἰωάννη Ἵοσιε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...*

Στ.: *Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...*

Εὐαγγέλιον τοῦ Ματθαίου: *Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς
ἐαυτοῦ μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη... (Ζήτει
Ἰανουαρίου 17).*

Ὁ Ν'.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ σου Ὁσίας...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ
Θεός...*

Θεία χάρις ἀπηώρητο, ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων
σου, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν, διὸ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρου
τῶν θαυμάτων σου δραμοῦμεθα, τῶν ἰαμάτων τὴν
ἴασιν ἀρυόμενοι, ἀλλὰ Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ κανὼν τῆς ἐορτῆς. Καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἔθελξέ σε ὁ πόθος ὁ δεσποτικός, καὶ τὰς τοῦ
σώματος ἡδονὰς καταλείψας, ἐν
Χριστῷ Ἰωάννη μακάριε.

Ἦρθης Πάτερ πρὸς ὕψος, καὶ διαπεράσας τὸ
μεσότειχον τῆς ἀκτίστου οὐσίας,
καθαρῶς Ἰωάννη μακάριε.

Αἴγλην ἄϋλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου
δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν
ἐξηφάνισας.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀδαμιαῖον πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα,
διὰ σοῦ ἀνηγμένον, Θεοτόκε, ἀξίως δοξάζει σε.

Ῥδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ σερέωμα.

Πῦρ τὸ τῆς θεότητος, ἐνστερνισάμενος Ὅσιε, καὶ
καθαρθείς, ἄνθραξ Ἰωάννη, ἐπὶ γῆς ἐχρηματίσας.

Ζῶν νεκρὸς λελόγισαι, τῇ ἀποτάξει τοῦ σώματος, διὸ
θανὼν ζῆς μετὰ Ἀγγέλων Ἰωάννη μακάριε.

Θησαυρὸν πολῦτιμον, ἢ τῶν Κρητῶν κληρουχία σε,
ἔχει σοφέ, καὶ τοῖς τῶν λειψάνων θαυμασίοις
φαιδρύνεται.

Θεοτοκίον.

Κλίμακά σε Πάναγνε, ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο, δι' ἧς
Χριστός, τὴν φθαρεῖσαν φύσιν, καταβὰς ἠλευθέρωσε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Λαμπρυνθεὶς τῇ χάριτι, καὶ ἀληθείᾳ, τὸ τῆς Κρήτης
πλήρωμα, φωταγωγεῖς πανευσεβῶς, ἀειμακάριστε
Ὅσιε, ὅθεν σε πιστεῖ, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀληθῶς ἐφιέμενος, γνώσεως μακάριε πράξει
γέγονας, θεωρίας ἢ ἐπίβασις, τοὺς τῆς Κρήτης λήρους
παρωσάμενος.

Ἦρετίσω μακάριε, εὐαγγελικοῖς προστάγμασιν
ἔπεσθαι, τὸν Σταυρὸν σου γὰρ
ἀράμενος, Ἰωάννη χαίρων ἠκολούθησας.

Ταπεινώσεως πτέρυξι, τὰς τοῦ δυσμενοῦς παγίδας
συνέτριψας, Ἰωάννη καὶ ὑψούμενος, οὐρανοπολίτης
ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίου.

Ἰλασμόν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς
ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς
πρεσβείας τῆς τεκούσης σε.

Ῥδὴ ε' . Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἐμφρόνως τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώματος, κυβερνήσας
στήλη ἐχρημάτισας, τῶν ἀρετῶν παμμακάριστε.

Τὸν καύσωνα ἐβάστασας, ἀοίδιμε τῆς ἡμέρας,
χαρᾶς κατηξιώθης τῆς τοῦ Δεσπότη Ὅσιε.

Ναοὺς πανευκλεεῖ ἀνεστήλωσας, τοῦ Κυρίου, ναὸς
ζῶν καὶ ἔμψυχος, χρηματίσας θεσπέσιε.

Θεοτοκίου.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας, Ἄχραντε Θεοτόκε, τὸν
Κτίστην καὶ Κύριον ζωοποιοῦντα τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ στ' . Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἰσάγγελον βιώσας ἐπὶ γῆς, Ἰωάννη Ὅσιε, θείοις
χαρίσμασιν, ἐκοσμήθης δεξιᾷ Παντοκράτορος.

Ἐγκράτειαν ἀένναον, εὐχὴν κτησάμενος Ὅσιε,
ἀγάπην ἀθόλωτον, ἀκηλίδωτον Θεοῦ, ὄφθης
σκήνωμα.

Τοῦ ὄφεως Χριστὲ ἡ προσβολή, οὐ τῷ λόγῳ ἔθελξέ
σου τὸν θεράποντα, οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν
κατεπτώησεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ σε τῆς βροντῆς, Θεοτόκε, ἔδειξεν οὐράνιον κλίμακα, διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Κουτάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε, Κρήτη ἢ νῆσος, κεκτημένη Ὅσιε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι, σῶσον τοὺς πίστει τιμῶντας, Ἰωάννη τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἐραστήν, τῆς Κρήτης τὸν προστάτην, θαυμάτων τὸν ταμίαν ἀνευφημήσωμεν πιστῶς. Οὗτος γὰρ ὡς ἥλιος ἐξέλαμψε, καὶ ναοὺς παμπόλλους ἀνήγειρε φωτίζων τοὺς ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι ἐν σκότει παθῶν καὶ ἀμαρτιῶν ὑπάρχοντας καὶ ἐκδιώκων τὴν τῶν δαιμόνων ζοφεράν πλάνην, διὸ καὶ ποταμοὺς θαυμάτων ἐκβλύζει καὶ πάντων τὰς προσευχὰς ῥωννύει τῶν ἐκβοῶντων αὐτοῦ· σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντας Ἰωάννη τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Οσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Κυρ Ἰωάννου τοῦ Ἐένου, τοῦ ἐν Κρήτη λάμπαντος.

*Ὁ Ἰωάννης ἐκ γῆς ἀναχωρήσας,
Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.*

Λήξε βίου Ἰωάννης εἴκαδι τῇ εἴκοστῇ ψυχὴν δίδως.

Ὁδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἦδονὰς θανατώσας, καὶ θυμὸν χαλινώσας, ᾧ
παμμακάριστε, ἐδέξω τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω
κληρουχίας, Ἰωάννη θεσπέσιε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄρετῶν τὴν ἀρίστην, ἀκλινῶς
διοδεύσας, Ἰωάννη πανόσιε, πρὸς πόλιν εἰσελαύνεις,
Ἐδὲμ τῆς ἀκηράτου, μελωδῶν εὐφραινόμενος, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Τριάδος τὴν δόξαν, εὐσεβῶς καταγγείλας, ᾧ
παμμακάριστε, φωτὶ τῷ τρισηλίῳ, τρυφᾶν
ἐπαναπαύει, Ἰωάννη Ὅσιε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Ῥάβδος ἔφυς Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης ἡ
παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσαν, σωτήριον
τοῦς πίσει, τῷ υἱῷ σου κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Τὸν ἐνισχύσαντα θαυμαστῶς, πρὸς ἀγῶνας
ἀσκητικοὺς τὸν Ὅσιον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, ἡρετίσω
παμμάκαρ Ἰωάννη, ἐν ἐπουρανίοις αὐλίζει εἰς αἰῶνας.

Θίασος χαίρει, τῶν μοναστῶν, καὶ χορεύει τῶν
Ὁσίων δῆμος Ἰωάννη, στέφος γὰρ ἐδέξω τῆς νίκης
ἐπαξίως.

Θεοτοκίου.

Ἵπερφυῶς, τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν λόγον τέτοκας Παρθένε, ὄθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Ἡ μνήμη σου ἀξίως, Πάτερ Ἰωάννη, εὐφραίνει πάντα τῆς γῆς τὰ πληρώματα, ἣν ἐτησίως τιμῶντας ἡμᾶς περισώζε.

Τοὺς πίσει ἐκτελοῦντας, Ὅσιε τὴν μνήμην, τὴν ἀξιέπαινόν σου καθικέτευε, ἐκ τῶν σκανδάλων ῥυσθῆναι τοῦ πολεμήτορος.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη, μάκαρ Ἰωάννη, τούτου ἀεὶ παριστάμενος Ὅσιε, μὴ διαλίπης πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Θεοτοκίου.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ καῖρέ σοι κράζομεν, σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ θήκη ἔνθα σου κεῖται, τὸ εὐκλεέστατον σῶμα, χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν ἰαμάτων δαψιλῶς, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, μακάριε Ἰωάννη.

Καὶ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, Πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Ἦχος α΄. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἐφετῶν ἀπολαύων, ἀμέσως Ὅσιε, τῶν ἐπὶ γῆς φωτίζεις, πάντων τὰς διανοίας, ἐν πίστει ἐκτελούντων μνήμην τὴν σὴν, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τῷ ναῶ σου τῷ θεῷ πανευσεβῶς, ἀθροισθέντες παμμακάριστε.

Ἐξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου, ταῖς ἀρεταῖς γεγονῶς, καὶ δι' αὐτῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίον, τὸν Κύριον τῆς δόξης Πάτερ σοφέ, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ἰαμάτων ἐδείχθης θεία πηγὴ, παρ' αὐτοῦ θεόφρον Ὅσιε.

Ἐπεὶ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, σοῦ τὴν πανένδοξον, καὶ φωτοφόρον μνήμην, ἐκτελούντων μὴ παύση, μάκαρ Ἰωάννη τὸν λυτρωτὴν, ἰκετεύων καὶ Κύριον, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Ἡ πολυεύφημος Κρήτη σήμερον χαίρουσα, ἐν τῇ σορῷ σου Πάτερ, ἐγκωμίσις γεραίρει, αὕτη ἀεννάως βρῦει καὶ γάρ, τὰς ἰάσεις τοῖς κάμνουσι, τῆς αὐτῆς πόθῳ προσχαύουσι καὶ θερμῶς, σῶσον Ἄγιε κραυγάζουσι.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἐνθέως, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τοῦ θεοφόρου Πατρός, ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως βοήσωμεν λέγοντες: Χαίροις ὁ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν παλαιὸν σὺν ταῖς ἐπιθυμίαις συσταυρώσας ἄνθρωπον. Χαίροις φωστήρ

τῆς Κρήτης παμφαέστατε, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ παθῶν καὶ κινδύνων ἀπαλλαγὴ καὶ ἀγαλλίαμα φαιδρόν. Χαίροις νοσοῦντων ἐπίσκεψις καὶ θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως λύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου Πάτερ, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Σήμερον ὡς ἀληθῶς, ἡ ἀγιόφθογγος ῥῆσις τοῦ Δαυῖδ πέρας εἴληφεν· ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς, τὸ τῶν ἀχράντων ποδῶν σου προσκυνοῦμεν ὑποπόδιον· καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου ἐλπίζοντες σκιᾷ, πανοικτίρμον βοῶμέν σοι· Σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ ἀνύψωσον τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ σου τὸ κέρασ, τῇ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ἀνυψώσει, Χριστὲ πολυέλεε.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ὁ τῆς Κρήτης θεῖος βλαστός, καὶ τῶν μοναζόντων ἀντιλήπτωρ τε καὶ φρουρός, χαίροις ὁ τῆς θείας, Ὅσιε Ἰωάννη, Μονῆς Μυριοκεφάλων, κτίτωρ γενόμενος.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ ζηλωτής, καὶ τῆς Θεοτόκου ναοὺς ἔκτισας ἀγαθέ, καὶ ἐτέρους ἄλλους, ναοὺς δὲ ἀνεγείρας, Ὅσιε Ἰωάννη, σκέπε τοὺς δούλους σου.

Ζήλω θεῖω μάκαρ πυρποληθεῖς, ἐκ θεοῦ Ἀγγέλου, φωνὴν ἤκουσας ὡς βροντὴν, καὶ φῶς ἰδὼν μέγα,

Μυριοκεφάλων ὄρος, ὧδε ναὸν ἐγείρεις τῆς
Θεομήτορος.

Φύλαττε καὶ σκέπε ταῖς σαῖς λιταῖς, μάκαρ Ἰωάννη,
τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ἀδελφούς, ἐξαιρέτως πάντας, τοὺς
τὸν ναὸν τιμῶντας, τῆς πανυπερενδόξου
Ἀντιφωνήτριας.

Δεῦτε τὸν τῆς Κρήτης θεῖον βλαστόν, Ἰωάννην ὄντως
ἀνυμνήσωμεν εὐσεβῶς, τὸν κτίσαντα πόθῳ, ναὸν τῆς
Θεοτόκου, τῶν Μυριοκεφάλων Ἀντιφωνήτριας.

Χαίροις ὁ τὸν θεῖον ἄρας σοφέ, Σταυρὸν τοῦ Κυρίου
ἠκολούθησας σὺν αὐτῷ, χαίροις ὁ τῆς θείας, Μονῆς
Μυριοκεφάλων, Ὅσιε Ἰωάννη κτίτωρ γενόμενος.

Φύλαττε καὶ σκέπε ταῖς σαῖς λιταῖς, Μήτηρ Θεοτόκε,
ὀρθοδόξους χριστιανούς, ἐξαιρέτως πάντας, ἐν τῷ ναῷ
τιμῶντας, τὴν ἱερὰν μονὴν σου Ἀντιφωνήτριαν.

Χαίροις ὧ παντάνασσα Μαριάμ, Μήτηρ τοῦ Κυρίου,
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, φύλαττε καὶ σκέπε, τοὺς
δούλους σου Κυρία, ἐκ παντοίων κινδύνων καὶ
περιστάσεων.

